

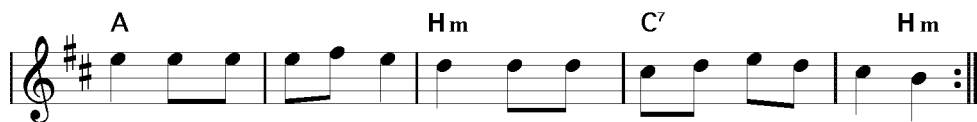
Kopala studienku Nad Tatrou sa blýska

Ko - pa - la stu - dien - ku, po - ze - ra - la do nej,
Nad Ta - trou sa blýs - ka, hro - my di - vo bi - jú,

ko - pa - la stu - dien - ku, po - ze - ra - la do nej, a - ká je
nad Tat - rou sa blýs - ka, hro - my di - vo bi - jú. Zas - tav - me

hl - bo - ká, ta - ká je ši - ro - ká, sko - či - la by do nej.
ich, bra - tia, veď sa o - ni stra - tia, Slo - vá - ci o - ži - jú.

Na melódiu ľudovej piesne Kopala studničku napísal v roku 1844 Janko Matuška vlastenecký text, ktorý sa spolu s touto melódiou stal súčasťou slovenskej štátnej hymny.

[:A na tej studienke napájala páva, :]
[:milý sa spytuje, milý sa spytuje,
čieho je to pána. :]

Nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijú -
zastavme ich, bratia, veď sa ony stratia -
Slováci dožijú.

[:A ja ti nepoviem, lebo sama neviem, :]
[:príd' navečer do nás, príd' navečer do nás,
ja sa matky dozviem. :]

To Slovensko naše posiaľ tvrdo spalo -
ale blesky hromu vzbudzujú ho k tomu,
aby sa prebralo.

[:A keď prídeš do nás na vranom koníčku, :]
[:uviaž si ho u nás, uviaž si ho u nás
na našu jedličku. :]

Už Slovensko vstáva, putá si strháva,
hej, rodina milá - hodina odbila,
žije matka sláva!

[:Tá naša jedlička pekne vyrastená, :]
[:či v zime, či v lete, či v zime, či v lete,
vždycky je zelená. :]

Ešte jedle rastú na krivánskej strane.
Kto jak Slovák cíti, nech sa šable chytí
a medzi nás stane.